

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/45/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413213317
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4413213317.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcu: T. Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., W. XX, zst. JUDr. Dominikom Burdom, advokátom so sídlom Bratislava, Ferdiša Kostku 1, proti žalovanému: Obec Dolný Ohaj, IČO: 00 308 871, o určenie, že nájomný pomer trvá, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 06.04.2017 č. k. 4C/140/2013-129 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa voči žalovanému domáhal určenia, že právny vzťah založený nájomnou zmluvou zo dňa 01.03.1995 trvá a rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Z hľadiska skutkového stavu výsledkami vykonaného dokazovania mal za preukázané, že na základe nájomnej zmluvy o nájme nebytových priestorov sa žalobca stal nájomcom nebytových priestorov v Obci J. C. o výmere 51 m², pozostávajúcich z ambulancie, prípravovne, čakárne, jedného zádveria, WC muži, ženy a zamestnancov na dobu určitú s možnosťou predĺženia nájmu prednostne s nájomcom a to od 01.03.1995 do 01.03.2000 pričom po uplynutí doby nájmu žalobca priestory nevypratával, užíval ich naďalej a nájomná zmluva bola ex lege predĺžená vždy o 1 rok. Žalovaný dal žalobcovi výpoveď z nájmu nebytových priestorov dňa 18.01.2012, ktorú žalobca označil za neplatnú a listom zo dňa 03.02.2012 si uplatnil prednostné právo na predĺženie nájomnej zmluvy, na čo žalovaný reagoval listom zo dňa 01.02.2012, ktorým oznámil žalobcovi, že k 01.03.2012 mu končí nájomná zmluva a zároveň ho vyzval na vypratanie prenajatých priestorov. Po 01.03.2012 žalobca priestory neužíva, po tom, čo bol žalovaným z nich vypratán a nepodal ani žalobu o neplatnosť nájomnej zmluvy, ani o neplatnosť vypratania nebytových priestorov. Dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť z dôvodu, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení, že nájomný pomer k predmetným nehnuteľnostiam v zmysle § 137 písm. c/ CSP trvá. Akcentoval, že právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby musí byť naliehavý, a v tomto smere ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, v ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné súdne konanie, pričom naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené, alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Uviedol, že za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov a procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem

na určení právneho vzťahu, alebo práva zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobca), ktorý musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi účastníkmi a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je a na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši. Sumarizoval, že naliehavý právny záujem na určení je daný vtedy, ak je tu aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi stranami sporu, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia a ktorý možno týmto právnym prostriedkom odstrániť; ak však k porušeniu práva už došlo, a je teda možné žalovať na splnenie povinnosti, ktorá z porušenia vyplýva, nemá preventívna ochrana poskytovaná podľa ust. § 137 písm. c/ CSP žiadny zmysel a význam. Konštatoval, že žalobca osvedčoval svoj naliehavý právny záujem na žalobe tým, že po vypratání priestorov sa vedú trestné, ako aj správne konania ohľadne predmetu jeho činnosti, pretože k platnej licencií potrebuje priestory a nájomnú zmluvu. V tejto súvislosti konštatoval, že Nitrianskym samosprávnym krajom (ďalej NSK) bola dňom 17.12.2012 zrušená licencia na prevádzkovanie zdravotníckeho zariadenia v Obci J. C. z dôvodu, že žalobca nemal platnú nájomnú zmluvu, proti ktorému rozhodnutiu sa žalobca neodvolal a následne bolo správne konanie o zrušení povolenia na prevádzkovanie zdravotníckeho zariadenia - ambulancie všeobecného lekára s miestom poskytovania J. C. zastavené a to z dôvodu, že žalobca dňa 30.11.2012 podal žiadosť o zmenu miesta prevádzkovania ambulancie všeobecného lekára v W. a v T. nad Z., ktorej bolo v plnom rozsahu vyhovievané a týmto rozhodnutím bolo žalobcovi zrušené rozhodnutie prevádzkovania ambulancie všeobecného lekára v mieste prevádzky J. C.. Žalobca tak prevádzkuje ambulancie všeobecného lekára v Obci W. každý utorok a štvrtok od 08.00 hod. do 13.00 hod. a v Obci T. nad Z. každý pondelok, stredu a piatok od 08.00 hod. do 12.00 hod., preto nie je zrejmé, kedy by chcel prevádzkovať ambulanciu všeobecného lekára aj v Obci J. C.. Naviac žalobca predmetnú žalobu podal až 15 mesiacov po vypratání priestorov, hoci už najneskôr 31.12.2012 mal vedomosť o tom, že mu bola udelená licencia na prevádzkovanie ambulancie všeobecného lekára v W. a v T. nad Z.. Mal za to, že za daného stavu nemožno súhlasiť s tvrdenou neistotou právneho postavenia žalobcu vo vzťahu k jeho záujmu o nájom sporom dotknutých nehnuteľností. Naviac, žalobca neodôvodnil, ani nekonkretizoval neistotu v aknej by bol pri vyslovení, že právny vzťah založený nájomnou zmluvou zo dňa 01.03.1995 medzi stranami sporu netrvá (nesprávne uvedené trvá) a rovnako tak neosvedčil ani konkrétnu ujmu, ktorej by bol vystavený alebo ujmu, ktorá by mu hrozila, keď za túto nemožno považovať žalobcom tvrdenú možnú stratu jeho mesačného príjmu. Žalobu ako nedôvodnú preto zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní plne úspešnému žalovanému priznal ich náhradu v rozsahu 100 %.

3. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a jeho žalobe v celom rozsahu vyhovieť, alternatívne ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Argumentoval, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam rozsudok je arbitrárny, čím je konanie postihnuté vadou spočívajúcou v porušení jeho práva na spravodlivý proces. Po popísaní skutkového stavu prioritne poukázal na protiprávnosť postupu žalovaného, ktorý ho násilne vypratával z predmetu nájmu po tom, čo neakceptoval uplatnenie jeho prednostného práva na predĺženie nájmu. Zvýraznil, že takémuto postupu žalovaného nie je možné poskytnúť právnu ochranu, keď svojpomoc prenajímateľa pri vypratání predmetu nájmu je nezákonná a žalovaný v lehote 30 dní od skončenia doby nájmu v zmysle § 676 ods. 2 OZ nepodal žalobu o vypratanie nehnuteľnosti. Samotná výmena zámkov na vstupných dverách do predmetu nájmu, znemožňujúca mu užívať predmet nájmu, nemôže byť argumentom pre ignorovanie zákona, a preto nájomná zmluva sa obnovila za rovnakých podmienok, za akých bola dojednaná pôvodne. Závery súdu prvej inštancie o nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení označil za nesprávne právne posúdenie veci, keďže naliehavý právny záujem na určení, že nájomný vzťah naďalej trvá, je daný a v konaní bol i náležite preukázaný. Argumentoval, že svoj naliehavý právny záujem na určení, že nájomný vzťah naďalej trvá, odvodzuje od skutočnosti, že NSK v konaní sp. zn. CS 6468/2012 mu dňom 17.12.2012 zrušil licenciu na prevádzkovanie zdravotníckeho zariadenia v Obci J. C. z dôvodu, že nemal platnú nájomnú zmluvu so žalovaným, pričom len určením, že nájomný vzťah naďalej trvá, možno odstrániť aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi stranami sporu v tejto otázke a ochrániť ho pred nezákonným zásahom do jeho práv a predísť ďalším súdnym konaniam. Mal za to, že súd prvej inštancie zo skutočnosti, že bol žalovaným zapríčinenou situáciou donútený podať žiadosť o zmenu miesta prevádzkovania ambulancie všeobecného lekára v Obciach W. a T. nad Z., ktoré začal aj prevádzkovať, vyvodil nesprávny záver, že za takéhoto stavu nemožno súhlasiť s tvrdenou neistotou jeho právneho postavenia vo vzťahu k jeho záujmu o nájom nehnuteľností. Zotrval preto na tom, že jeho naliehavý právny záujem na určení nájomného vzťahu je daný, vzhľadom na potrebu odstránenia spornosti jeho práva a neistoty.

Zdôraznil, že po určení, že nájomný vzťah medzi ním a žalovaným naďalej trvá, hodlá opäť poskytovať zdravotnú starostlivosť v predmete nájmu rovnako, ako tomu bolo po dobu 17 rokov, ktoré predchádzali nezákonnému zásahu do jeho práv zo strany žalovaného. Za nepravdivé označil konštatovanie súdu, že nepodnikol žiadne kroky k predĺženiu nájomného vzťahu, keď počas 15 mesiacov od násilného vypratania nebytových priestorov bol činný v niekoľkých trestných a správnych konaniach, kde sa aktívne domáhal ochrany svojich práv, pričom v týchto konaniach bol odkázaný na občianske súdne konanie, z ktorého dôvodu dňa 04.06.2013 podal žalobu o určenie, že nájomný vzťah naďalej trvá. V neposlednom rade napádaný rozsudok označil za arbitrárny, keď závery súdu prvej inštancie obsiahnuté v jeho odôvodnení považoval za zmatečné a nepreskúmateľné. V tejto súvislosti poukázal na záver súdu prvej inštancie obsiahnutý na strane 7 rozsudku, z ktorého vyvodil, že konajúci súd zrejme očakával, že v konaní preukáže, v akej neistote sa ocitne, ak bude jeho návrhu vyhovieť, hoci účelom žaloby o určenie, že nájomný vzťah naďalej trvá je práve odstránenie stavu neistoty, nie jeho vytvorenie.

4. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu sa s odvolaním žalobcu nestotožnil dôvodiac, že neobsahuje žiadne právne relevantné dôvody, navyš sa v ňom nachádza nepravdivé tvrdenie o násilnom vyprataní, ktoré sa nikdy nekonalo, pretože žalobca sa vysťahoval z priestorov za účasti členov PZ J. nad Z.. Poukázal tiež na to, že žalobca sa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil, hoci v deň pojednávania ordinoval a svoju neúčast ani neospravedlnil. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

5. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP s verejným vyhlásením rozhodnutia, pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. V danej veci sa žalobca svojou žalobou domáha určenia, že právny vzťah založený nájomnou zmluvou zo dňa 01.03.1995 medzi ním a žalovaným trvá. V súdnej veci ide už v poradí o druhé rozhodnutie potom, čo jeho skorší rozsudok zo dňa 15.05.2014 č. k. 4C/140/2013-72 bol uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.03.2016 č. k. 25Co/26/2015-92 zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení už konštatoval, že až po doplnení dokazovania v ním označenom smere možno dospieť k záveru, či žalobca osvedčil, s ohľadom na ním uvádzané skutočnosti, procesný predpoklad určovacej žaloby, ktorým je naliehavý právny záujem na určení, že nájomný vzťah medzi účastníkmi trvá, a či ním možno eliminovať stav neistoty žalobcu, ak nemožno k zodpovedajúcej náprave dospieť inak a len v prípade zistenia existencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení bude môcť byť posúdená i dôvodnosť žaloby po vecnej stránke. Súd prvej inštancie v intenciách zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu a po doplnení dokazovania i následne s ohľadom na vymedzenie predmetu konania, ktorým je určovacia žaloba o určenie, či tu právo je alebo nie je, skúmal naliehavý právny záujem na takejto žalobe v zmysle § 137 písm. c/ CSP a dospel k záveru o neexistencii naliehavého právneho záujmu, z ktorého dôvodu žalobu žalobcu zamietol. S ohľadom na skutočnosť, že žalobca prioritne spochybňoval tento záver prvoinštančného súdu vo svojom odvolaní, bolo potrebné ako zásadnú vyriešiť otázku (ne)existencie naliehavého právneho záujmu na žalobou požadovanom určení.

7. Podľa § 137 písm. c/ CSP žalobou možnou požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

8. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že tzv. určovacia žaloba, na rozdiel od ostatných typov žalôb uvedených v § 137 CSP má miesto iba za predpokladu, že žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení existencie alebo neexistencie práva. Je preto primárnou povinnosťou všeobecných súdov, aby sa pri rozhodovaní o určovacej žalobe vysporiadali najprv s otázkou (ne)existencie naliehavého právneho záujmu žalobcu. O vecnej opodstatnenosti žaloby môžu rozhodovať až po zistení, že naliehavý právny záujem je daný. Ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre už vyslovil právny názor, podľa ktorého ak všeobecné súdy postupujú tak, že rozhodnú o vecnej opodstatnenosti určovacej žaloby bez toho, aby dospeli k záveru o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu, porušia tým základné právo na súdnu ochranu ďalšieho účastníka konania {spravidla žalovaného (porovnaj II. ÚS 382/2010)}.

9. Určovací žaloba má predovšetkým preventívny charakter. Jej účelom je spravidla poskytnúť ochranu práva žalobcu skôr, než dôjde k porušeniu práva. Je namieste tam, kde jej pomocou možno odstrániť stav ohrozenia práva, či neistoty v právnom vzťahu a primeranú nápravu nie je možné dosiahnuť inak, ale aj tam, kde určovací žaloba účinnejšia ako iné právne prostriedky vystihuje obsah a povahu príslušného právneho vzťahu, a kde jej pomocou možno dosiahnuť úpravu tvoriacu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia sporov v budúcnosti. Toto poslanie určovacej žaloby korešponduje so zákonnou požiadavkou existencie naliehavého právneho záujmu na ňou navrhovanom určení. Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti tejto žaloby musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Nejde pritom o samotnú určovaciu žalobu, ale o to, čoho (akého určenia) sa ňou žalobca domáha a z akých právnych pomerov vychádza. Naliehavý právny záujem sa teda viaže na konkrétny určovací petit (to, čoho sa žalobca v konaní domáha) a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou so zvoleným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. Povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu na určení práva je naliehavý právny záujem, zaťažuje žalobcu. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie práva, ktoré je touto neistotou ohrozené. Záver súdu o (ne)existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu preto predpokladá posúdenie, či podaná určovací žaloba je procesne prípustným nástrojom ochrany jeho práva, a či snáď spornosť neodstraňuje, a len zbytočne vyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné konanie. Ak žalobca neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby; pokiaľ súd dospeje k záveru, že tá-ktorá určovací žaloba nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci. Určovací žaloba nie je spravidla opodstatnená vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu či tu je (nie je) právo.

10. Vo svetle týchto teoreticko-právnych východísk i prvoinštančný súd v súdnej veci postupoval, vo veci riadne zistil skutkový stav a vec i správne právne posúdil. Nakoľko odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, využíjúc postup podľa § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov, ktoré primeraným a zrozumiteľným spôsobom objasňujú záver, že žalobca nemá na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva ani jeho jednostrannosť alebo taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd zvyrazňuje, že nepochybne strany sporu dňa 01.03.1995 uzatvorili nájomnú zmluvu podľa zák. č. 116/1990 Zb., ktorou za tam stanovených podmienok žalovaný ako prenajímateľ prenajal žalobcovi ako nájomcovi označené nebytové priestory v Obci J. C. na parc. č. 119/a/2 č. popisné XXX na prevádzku ambulancie obvodného lekára a to na dobu určitú od 01.03.1995 do 01.03.2000, s možnosťou predĺženia nájmu prednostne s nájomcom. Písomným podaním zo dňa 01.02.2012 žalovaný oznámil žalobcovi, že ku dňu 01.03.2012 mu nájomná zmluva končí, od ktorého dňa žalobca predmetné nebytové priestory neužíva, keď žalovaný neakceptoval jeho písomnú požiadavku zo dňa 03.02.2012 na predĺženie nájmu. Z uvedeného dôvodu nedošlo k obnoveniu nájomnej zmluvy v intenciách § 676 ods. 2 OZ. Žalobca naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyvodzoval z existencie stavu jeho právnej neistoty v otázke platnosti povolenia na prevádzkovanie zdravotníckeho zariadenia v obci J. C., v súvislosti s prebiehajúcim správnym konaním na Úrade Nitrianskeho samosprávneho kraja, odbore sociálnych vecí a zdravotníctva o zrušenie povolenia pre nesplnenie podmienky § 12 ods. 2 písm. b/ zák. č. 578/2004 Z. z. (nepreukázanie ďalšieho nájmu priestorov v obci J. C. na poskytovanie zdravotnej starostlivosti) a tiež zo snahy opätovne poskytovať zdravotnú starostlivosť v predmetných nebytových priestoroch po vydaní povolenia tak, ako v rokoch predchádzajúcich nezákonnému zásahu žalovaného do jeho práv. V tomto smere je zvlášť významné, na čo poukázal i prvoinštančný súd, že rozhodnutím Nitrianskeho samosprávneho kraja zo dňa 10.12.2012 č. NI:CS 6488/2012, CZ 34127/2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.12.2012, bolo zrušené povolenie pre žalobcu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti v zdravotníckom zariadení v obci J. C. zo dňa 09.11.2006 č. NI:2006/106008 a bolo mu povolené prevádzkovať zdravotnícke zariadenie - ambulanciu všeobecného lekára v ZS T. nad Z. a Kultúrny dom W. na dobu neurčitú a to na základe žiadosti žalobcu zo dňa 30.11.2012. Týmto rozhodnutím tak bola vyriešená na to príslušným orgánom otázka platnosti povolenia žalobcu poskytovať zdravotnú starostlivosť v obci J. C., čím bol odstránený i ním tvrdený stav právnej neistoty, od ktorého odvodzoval svoj naliehavý právny záujem

v tomto konaní. Rovnako tak naliehavý právny záujem nemožno vzhladnúť ani v zamýšľanej snahe žalobcu v budúcnosti opätovne poskytovať zdravotnú starostlivosť v sporom dotknutých nebytových priestoroch po prípadnom nadobudnutí povolenia. Predmetná určovacia žaloba nie je tak vhodne zvoleným procesným prostriedkom ochrany práv žalobcu.

12. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že s ohľadom na konštatovanú neexistenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, vedúcu k zamietnutiu žaloby, správne súd prvej inštancie sa nezaoberal meritom veci, k posúdeniu ktorého by mohol pristúpiť len za predpokladu, že by v konaní bol preukázaný naliehavý právny záujem na navrhovanom znení petitu žaloby, o ktorý prípad v súdnej veci nejde.

13. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).